

Tværtimod vil jeg tro, at hvis finansministeren kiggede ordentligt efter og analyserede forslagene, ville han indføre de her to forslag, som ligger i vores b-forslag, under kategorien besparelsesforslag, for jo flere vi får ud på arbejdsmarkedet, jo færre udgifter er der til dagpenge og kontanthjælp, jo færre udgifter er der til en række af de sociale følgeproblemer, der følger af arbejdsløshed.

Så alt andet lige er det faktisk et par gode forslag, og hvis vi kan blive enige om generelt i debatten om indvandrere og flygtninge, men specielt på vores ressortområde på arbejdsmarkedet, at nå til den situation, hvor vi begynder at gå fra ord til handling, så kan vi være banebrydende for at få gennemført en reel integration, ikke bare på arbejdsmarkedet, men i hele det danske samfund, og så vil meget være nået.

(Kort bemærkning).

Kurt Christiansen (DF):

I forbindelse med krav til virksomheder om en politik for etnisk ligestilling: Har SF så tænkt på, at man ved at indføre det krav her laver konkurrenceforvridning og endda en politisk baseret konkurrenceforvridning? Og det må Dansk Folkeparti tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Ja, der kan jo ske mange ting på sådan en fredag. Og der er så sket det, at jeg faktisk må gå op at rose hr. Ole Sohn. Det er nok derfor, jeg virker lidt bedrøvet, men det bliver jeg faktisk nødt til. Jeg må faktisk rose hr. Ole Sohn for, at han på en saglig måde kan anerkende, at nogle kan have forskellige holdninger i forhold til andre, uden at man skal drive det ud i noget, som vi har hørt her tidligere i debatten, som jo er ganske usobert. Jeg takker for den meget sobre holdning, som hr. Ole Sohn har.

Jeg har lige et spørgsmål, og det går lidt på, at hvis man nu forestiller sig, at der er en med dansk baggrund og en med etnisk baggrund, der søger en stilling i det offentlige, f.eks. i staten, og hvis det så viser sig, at ansøgeren med etnisk baggrund har de bedste kvalifikationer, så er det efter min opfattelse vedkommende, der skal have jobbet, fordi det er kvalifikationer alene, der skal gås efter, men hvis man så omvendt forestiller sig, at det er den med dansk baggrund, der har de bedste kvalifikationer, mener hr. Ole Sohn så, at man skal se bort fra det og ansætte den med den etniske baggrund?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Kurt Christiansen: Der vil ikke være tale om konkurrenceforvridning, for pointen er – det var derfor, at jeg meget understregede rækkefølgen – i og med at man inden for det offentlige, stat, amt og kommune, gennemfører en etnisk personalepolitik, så er virkeligheden jo den, at hvis man udliciterer en sådan opgave, som tidligere har ligget i det offentlige, til privat regi, er der jo tale om en ligestilling.

Hvis man inden for det offentlige har en etnisk personalepolitik, og en opgave bliver udliciteret, vil en logisk følge for at sikre ligestillingen jo være, at den private virksomhed, som skal overtage den offentlige opgave, får tilsvarende forpligtelser, som det offentlige havde. Ergo kan man altså stille krav om, at der bliver en etnisk ligestillingspolitik hos det private firma, som overtager den offentlige opgave. På nøjagtig samme måde, som man kan stille nogle sociale klausuler eller sociale krav, kan man også gøre det på arbejdsmarkedsområdet. Det er selvfølgelig også derfor, de to forslag hænger sammen, for det er klart, at hvis det offentlige siger, at man ikke ønsker en etnisk personalepolitik, kan man ud fra saglige hensyn naturligvis heller ikke kræve det af andre. Man må feje for egen dør først, og derfor bliver der ikke tale om konkurrenceforvridning.

Til hr. Christian H. Hansen vil jeg sige:

Pointen ved at have en etnisk personalepolitik vil jo for det første være, at hvis man slår en stilling op, og nogle søger den, kan man ikke – og nu tager vi et eksempel med en offentlig virksomhed – kalde ansøgere med danskklingende efternavne til samtale og på forhånd frasortere fremmedartede navne. Det ville være i strid med reglerne, hvis man har en etnisk personalepolitik. Man skal indkalde alle med de kvalifikationer, man nu har brug for, til samtale, og det er klart, at den, der har de bedste kvalifikationer til jobbet, skal have det. Er det en dansker, er det danskeren, der får det, men indvandreren har fået muligheden. Omvendt kan man sige, at i en situation, hvor der er lige gode kvalifikationer, og den offentlige arbejdsplads har en underrepræsentation af etniske personalegrupper, ville jeg, hvis jeg var leder, ansætte ansøgeren med den etniske baggrund for på den led at være med til at sikre en ligestilling. Men det må være kvalifikationerne, der er det afgørende.